

GENOEG IS NIET GENOEG

(Genug ist nicht genug)

Komedie in twee bedrijven

door

NICK WALSH

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GENOEG IS NIET GENOEG – GENUG IST NICHT GENUG** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICK WALSH** en vertaler: **ADRIE KUIK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1997 Nick Walsh

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Johan

Helga - zijn vrouw (een gezet type)

Evelien - zuster van Helga

Harrie - Eveliens man

Margaret - moeder van Helga en Evelien

Mannelijke stem

Vrouwelijke stem 1

Vrouwelijke stem 2

DECOR:

Een grote woonkamer. Een lange tafel is gedekt, de stoelen aan de kant van het publiek ontbreken. Op de tafel een mooie compositie van borden, glazen, kleurige servetten en kaarsen; midden op de tafel een reusachtige fruitschaal met een grote pompoen, sinaasappels, appels, druiven, etc. Verder zijn er een deur naar de keuken, een deur naar de hal en een raam. Ergens staat een telefoon met een antwoordapparaat. Verdere aankleding naar eigen smaak.

EERSTE BEDRIJF

(van buiten hoort men hoe de voordeur wordt geopend en gesloten. Johan komt op)

JOHAN: Waarom doet niemand de deur van de hal dicht?

HELGA: *(roept vanuit de keuken)* Johan, ben jij het?

JOHAN: Ja, ik ben het. Of heeft er nog iemand anders een sleutel?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Onze gasten kunnen ieder moment komen, het is al bijna zover.

JOHAN: Er is nog niemand, dus ben ik altijd nog op tijd.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Ik kom er aan.

JOHAN: Ja, ja.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Ik moet nog even de oven lager zetten.

JOHAN: Doe dat. *(bedient zich aan de huisbar)*

HELGA: *(vanuit de keuken)* De bloemen bij de telefoon zijn zopas bezorgd met een kaart van dokter Carstens.

JOHAN: Erg aardig.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Ik ben vanmorgen Sabine tegengekomen. Ze kan helaas niet komen. Haar man heeft ontzettend last van reuma en op dit moment gaat het niet zo goed met hem. En dokter Berg heeft ook opgebeld. Het speet hem verschrikkelijk, maar hij kan niet komen. Zijn vrouw en hij moeten vanavond nog naar Parijs of zo. Ik heb hun borden maar weer van tafel gehaald.

JOHAN: Berg... Heb ik jou wel eens verteld hoe hij zijn huidige vrouw heeft ontmoet?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Ja, dat heb je.

JOHAN: We waren allemaal op die expositie in Singapore en tijdens de vlucht...

HELGA: *(vanuit de keuken)* Naast de telefoon ligt post voor je.

JOHAN: Ja, ja. En tijdens de vlucht heeft hij die stewardess leren kennen. Zijn vrouw had helemaal niets door en twee maanden later stond ze op straat.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Die stewardess?

JOHAN: Nee, zijn vrouw natuurlijk.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Waarom stond ze dan op straat?

JOHAN: Hij had haar er uitgegooid!

HELGA: *(vanuit de keuken)* Heb je wel weer eens wat van haar gehoord?

JOHAN: Van wie?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Van zijn vrouw. Jullie konden toch zo goed met elkaar overweg.

JOHAN: Zeker. Zolang zij ons maar krediet wilde verlenen. *(bladert de post door)* Reclame, reclame en nog eens reclame. Een kaart van de burens: "Wij waren graag op jouw verjaardagsfeest gekomen, maar de Bahamas zijn ook leuk." Geweldig. Een kaart van je moeder. Heb je die al gelezen?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Ja, heb ik. Ze schrijft dat ze weer een nieuwe man heeft. Haar nieuwe adres staat er ook op. Ergens in Miami.

JOHAN: Dat meen je niet. Miami? Ze was toch pas verhuisd, van Cleveland naar dinges...

HELGA: *(vanuit de keuken)* Chicago.

JOHAN: En hoe zit het met die vent uit Chicago?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Die is ook alweer overleden.

JOHAN: Een gevaarlijke vrouw, die moeder van jou. *(neemt vluchtig de kaart door)* Je zou haast de indruk krijgen dat ze al een eeuwigheid daarginder woont.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Welnee. Ze is er pas naartoe gegaan, nadat papa overleden was. Toen had ze in Hengelo die man leren kennen met die onderneming in Washington, weet je nog wel?

JOHAN: *(tegen zichzelf)* Ja, dat hoef je mij niet te vertellen.

HELGA: Die is nog tijdens de wittebroodsweken overleden.

JOHAN: Dat doen die mannen van jouw moeder allemaal.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Doe niet zo flauw! Ze is nog maar tweemaal getrouwd geweest. En papa telt niet mee. Die twee zijn meer dan twintig jaar getrouwd geweest.

JOHAN: Ze is al drie keer getrouwd geweest. Met jouw vader, die man uit Washington, die vent uit Cleveland en met die uit Chicago. Vier

keer zelfs! En de volgende heeft ze ook alweer aan de haak geslagen.

HELGA: (*vanuit de keuken*) Mannen van haar leeftijd hebben nu eenmaal niet meer zo lang te leven.

JOHAN: (*gaat snel door de post*) Wat is dat nou? Afvalvraagbaak. Belangrijke informatie voor de biobak.

HELGA: (*vanuit de keuken*) Had ik je nog niet verteld dat we nieuwe afvalbakken krijgen? En voor bioafval krijgen we een speciale biobak in plaats van die plastic zakken.

JOHAN: (*leest de brochure*) "Veel mensen zullen zich wel afvragen waarom er ook nog een biobak wordt ingevoerd. Het antwoord op die vraag is simpel: Volgens de milieuwetgeving en de technische handleiding voor huishoudelijk afval is de gescheiden registratie van het gebruik van bioafval voorgeschreven door het Rijk." Ja, dat is tenminste nog eens duidelijke taal. Ik heb het helemaal begrepen.

HELGA: (*vanuit de keuken*) Er moet toch iets gedaan worden tegen al die vuilnisbelten.

JOHAN: Nu moeten we zeker elk sinaasappelschilletje uit ons afval vissen? (*bladert de brochure door*) "De biobak in de zomer." Ach wat mooi. Het lijkt wel een biologieboek. "Zorgt u ervoor dat de biobak, indien mogelijk, uit de wind staat. Zo voorkomt u verspreiding van nare luchtjes." En hoe vaak wordt die geweldige biobak geleegd?

HELGA: (*vanuit de keuken*) Ik geloof één keer in de veertien dagen.

JOHAN: En al die tijd stinkt het bij ons voor de deur. Hoe verzinnen ze het. (*bladert verder in de brochure*) "De biobak in de winter." Het wordt steeds spannender. "Bekleed de gehele bak van binnen met krantenpapier, zo kan het bioafval niet aan de binnenkant van de bak vastvriezen." Aha. "Bij strenge vorst kunt u de bak het beste licht invetten, bijvoorbeeld met margarine- of olierestjes." Dat menen ze toch niet serieus, hè?

HELGA: (*komt uit de keuken en decoreert de tafel*) Je bent laat. Ik heb je auto helemaal niet gehoord.

JOHAN: Ik heb de auto in de stad laten staan. Ik ben met de bus.

HELGA: Waarom? Met de bus ben je een half uur langer onderweg dan met de auto.

JOHAN: Daar had ik gewoon geen zin in. Ik wilde even helemaal niets

aan mijn hoofd hebben.

HELGA: En dan kom je nu pas?

JOHAN: Ja... ik had op kantoor nog wat te doen.

HELGA: Dan had je juist met de auto moeten gaan. Om deze tijd is er lang niet meer zoveel verkeer op straat.

JOHAN: Wat heeft dit te betekenen? Een verhoor?

HELGA: Het was maar een opmerking.

JOHAN: *(niet te onbeschoft)* Ja, en wat voor een! De manier waarop je dat zegt. "Dan had je met de auto moeten gaan. Om deze tijd is er niet meer zoveel verkeer op straat".

HELGA: Ja. En?

JOHAN: Wat?

HELGA: Waarom ben je niet met de auto?

JOHAN: Omdat ik daar geen zin in had, punt uit. En kun jij mij misschien even uitleggen waarom er een deur zit in de hal, als je die steeds open laat staan?

HELGA: Je moet je niet zo druk maken. Denk erom dat jij vannacht om twaalf uur pas jarig bent. Wees tot die tijd een beetje aardig tegen de gasten.

JOHAN: Mooie gasten. Ik moet op mijn werk al de hele dag tegen die onderkruipers aankijken en dan komen ze ook nog hiernaartoe met hun vrouwen. Van mij mogen ze wegblijven.

HELGA: Maar het is je verjaardag. Bederf het nou zelf niet.

JOHAN: Wat valt er eigenlijk te vieren? Dat ik het weer een jaar heb uitgehouden op deze wereld?

HELGA: Denk je eraan om de andere stoelen hiernaartoe te halen? Ik moet nog naar de keuken, de toetjes versieren. *(gaat af in de keuken)*

JOHAN: Natuurlijk denk ik daar aan, vooral als je mij er zo aardig aan herinnert.

HELGA: *(vanuit de keuken)* En wil je even het antwoordapparaat afluisteren? De telefoon is een paar keer overgegaan, maar ik kon niet weg uit de keuken.

JOHAN: Met alle plezier. *(bedient het antwoordapparaat, dat gelijktijdig ook als fax dienst doet)* Hier liggen ook nog allemaal

faxen.

MANNELIJKE STEM: Hallo, Helga, dit is Willem. Het spijt ons heel erg, maar we kunnen vanavond niet komen. Brigitte heeft zo'n last van hoofdpijn, wij kunnen dus niet bijdragen aan de feeststemming.

JOHAN: Dat doen jullie anders ook nooit.

MANNELIJKE STEM: Dus, een prettige avond nog en ga maar lekker feestvieren en zo... Goed, tot kijk. Het spijt ons echt heel erg. Doe! *(het antwoordapparaat piept)*

VROUWELIJKE STEM: Goedenavond, met de secretaresse van dokter Carstens. Dokter Carstens kan helaas niet komen, want hij moet vanavond nog naar een spoedzitting, die wel even kan duren. Hij kan daarom de uitnodiging helaas niet aannemen. Dank u. Tot ziens. *(het antwoordapparaat piept)*

JOHAN: Blablabla...

VROUWELIJKE STEM 2: Hallo, Helga, goedenavond, Johan. Het spijt ons heel erg, maar onze babysitter heeft ons in de steek gelaten. Wij zitten dus momenteel een beetje omhoog, maar als we snel nog iemand vinden, dan komen we wat later, als het goed is natuurlijk. Maar reken er maar niet op. Prettige avond. Bye. *(het antwoordapparaat piept voor de laatste keer)*

JOHAN: Wie van onze kennissen heeft er nog een babysitter nodig?

HELGA: *(vanuit de keuken)* Misschien Claudia? Die heeft een man ontmoet, die zijn vrouw plus kind in de steek heeft gelaten. Je weet wel, Thomas of Jonas of zoiets.

JOHAN: En die hebben wij uitgenodigd? *(er wordt gebeld)* Altijd nog beter dan dat ze met dat strontkind hier opduikt.

HELGA: *(vanuit de keuken)* Schiet op, kleeid je om, daar zijn de eerste gasten al.

JOHAN: Eerste gasten? Dat is een goeie. Wie blijft er dan nog over, nu iedereen heeft afgebeld? *(er wordt nogmaals gebeld, maar de bel houdt deze keer niet op)* Er zit zeker iemand te springen om een verjaardagsfeest, zo fanatiek wordt er gebeld.

HELGA: *(komt uit de keuken)* Ik laat ze wel binnen, ga jij je nou maar omkleden. Ik heb je smoking al uit de kast gehaald, hij ligt op bed.

JOHAN: Mijn smoking? Gaan we een circusvoorstelling geven? *(gaat naar de slaapkamer, Helga gaat naar de voordeur)*

HELGA: *(achter)* Hé, hallo! Kom toch binnen. Ach, wat mooi, dat was toch echt niet...

EVELIEN: *(achter)* Het is maar een kleinigheid.

JOHAN: *(brult van achter)* Kan iemand die verrekte deur van de hal dichtdoen? Het tocht hier als de moord!

EVELIEN: Waar zit die dinosaurus? Hoe oud wordt hij? 150? 160?

HELGA: *(achter)* Hij is ook net thuisgekomen, hij is bijna zover. Harrie, kom toch binnen.

HARRIE: *(achter)* Ik krijg de knop van de bel er niet meer uit. Ik heb gebeld en nu zit-ie vast.

JOHAN: *(achter)* Deur dicht!

EVELIEN: *(komt op)* En waar zit de feest-mummie? Happy birthday! Vooruit, kom tevoorschijn, iedereen weet wel hoe slecht jij eruit ziet.

HARRIE: *(achter)* Heb jij iets puntigs? Daarmee kan ik misschien die bel weer loskrijgen.

HELGA: *(achter)* Ik pak wel even een vork, wacht. *(komt snel op met een bos bloemen en pakt van tafel wat bestek)*

EVELIEN: Lukt het?

HELGA: Ja, hoor. Neem alvast maar iets te drinken. *(gaat snel af met bloemen en bestek naar de voordeur)*

EVELIEN: Lekker, ik kan wel een slokje gebruiken, Harrie rijdt.

HARRIE: *(achter)* Heb je al wat gevonden?

HELGA: *(achter)* Probeer het hier eens mee.

EVELIEN: Wat ziet die tafel er mooi uit. *(korte stilte, waarin Evelien zich van de drankjes bedient. Plotseling begint het licht te flakkeren en men hoort een zoemtoon, maar de bel rinkelt gewoon door)*

HARRIE: *(achter)* Au!

EVELIEN: *(onbewogen)* Hij heeft een schok gekregen.

HELGA: *(achter)* Hij heeft een schok gekregen!

EVELIEN: *(bevestigt)* Mmh.

HARRIE: *(achter)* We moeten de stop eruit halen.

HELGA: *(achter)* Dan hebben we hier beneden geen stroom meer.

EVELIEN: *(roept)* Stop toch iets in die verrekte bel!

HARRIE: *(komt op en loopt naar de keuken)* We hebben een schroevendraaier nodig of zoiets, die bel zit dichtgeschroefd. *(gaat af in de keuken)*

JOHAN: *(achter)* Waar zijn jullie in vredesnaam wel niet mee bezig?

EVELIEN: *(roept)* Wij zijn er, Harrie en Evelien!

JOHAN: *(achter, iets zachter, ironisch)* Leuk!

EVELIEN: Op je gezondheid, ouwe stinker!

HELGA: *(komt kauwend uit de keuken met een groot broodmes)* Het is zo gepiept, zo gepiept. *(gaat af naar de voordeur)*

EVELIEN: Ja, ja. *(ze loopt om de tafel en telt zachtjes de couverts, terwijl de bel door loeit)* Een... twee... *(roept)* De tafel is royaal gedekt! Hoeveel gasten verwachten jullie?

JOHAN: *(achter)* Te veel.

EVELIEN: Wat is hij toch weer aardig...

HELGA: *(achter)* Zo moet het lukken.

HARRIE: *(achter)* Voorzichtig! *(de bel houdt zich stil)*

JOHAN: *(achter)* Is nou de bel kapot? *(Evelien kijkt vanuit het raam de duisternis in)*

HARRIE: *(komt op met Helga)* Dat is weer in orde, ik heb mijn zakdoek tussen de buizen en de dingetjes, de klepel, gestopt. Hij rinkelt nog wel, maar je hoort hem niet meer.

EVELIEN: Geweldig idee.

HELGA: We moeten de deur openlaten, anders horen we onze gasten niet. *(gaat met de bloemen weer naar de voordeur)*

HARRIE: Op de een of andere manier moet die bel kapot zijn. *(legt het broodmes en het bestek op tafel)*

EVELIEN: Wil jij ook iets drinken? Onze gastheer laat tot het algemene genoegen nog even op zich wachten.

HARRIE: Jij rijdt?

EVELIEN: Ja, laat mij maar rijden.

HARRIE: Goed, geef mij maar een sherry.

EVELIEN: En?

HARRIE: Ja?

EVELIEN: Dry? Medium? Cream?

HARRIE: Medium, graag.

HELGA: *(komt weer op)* Ze zullen ons wel niet ontvoeren. Harrie, wat wil jij drinken?

HARRIE: Evelien schenkt al sherry voor me in.

HELGA: Doe je mij ook even een medium, zuster?

EVELIEN: Komt er aan.

HARRIE: Zoiets moet altijd mij overkomen.

HELGA: Ik kom zo weer terug, ik zet even de bloemen in een vaas.
(gaat met de bloemen naar de keuken)

EVELIEN: Wat was er aan de hand?

HARRIE: Ach, eigenlijk niets. Om de een of andere ondefinieerbare reden is de knop van de bel vast komen te zitten.

EVELIEN: Dat hoorde ik.

HARRIE: De elektrische bedrading is helemaal vermolmd. De knop zat vast en toen ik met een mes probeerde om hem weer los te peuteren, kreeg ik een beste schok.

EVELIEN: Moest je nou per se je zakdoek gebruiken?

HARRIE: Ik had niets anders bij me.

EVELIEN: Waarom heb je die rode vlinderdas niet omgedaan, die ik bij je colbert had neergelegd?

HARRIE: Er lag geen rode vlinderdas bij mijn colbert.

EVELIEN: Ik had jouw colbert, jouw broek, jouw overhemd en jouw rode vlinderdas klaargelegd op bed.

HARRIE: Als er een rode vlinderdas bij had gelegen, dan had ik die wel omgedaan. Maar die lag er niet bij.

EVELIEN: Ik had 'm bij je kleren gelegd.

HARRIE: Evelien?

EVELIEN: Die rode vlinderdas had veel beter bij je colbert gepast.

HARRIE: Evelien?

EVELIEN: Ja, Harrie?

HARRIE: Ik moet even weer terug naar de auto.

EVELIEN: Hoezo, Harrie?

HARRIE: Volgens mij hebben we het cadeautje voor Johan in de auto laten liggen.

EVELIEN: Dat cadeautje hebben we helemaal nog niet nodig, hij is pas om twaalf uur jarig.

HARRIE: O, ja.

HELGA: *(komt op, heeft de bloemen in een vaas gedaan, die ze op een zuil neerzet)* Ze zijn prachtig. *(ruikt aan de bloemen)* Ik hou van siringen! En ze ruiken zo lekker!

EVELIEN: Sherry nummer een, alsjeblieft. *(geeft haar zuster een sherry)*

HELGA: Dank je.

EVELIEN: En... sherry nummer twee. *(geeft Harrie een sherry)*

HARRIE: Dank je.

HELGA: Johan kan ieder moment klaar zijn, hij wilde alleen nog even...

EVELIEN: Laat hij zich maar niet haasten, wij zitten nog de hele avond met hem opgescheept.

HELGA: Proost, allemaal. Leuk dat jullie er zijn!

HARRIE: Op je gezondheid.

JOHAN: *(komt op, in smoking)* Wat leuk dat jullie op mij gewacht hebben.

HELGA: We dachten...

JOHAN: Het is mijn verjaardag maar, lieve familieleden. Maar we zijn nu onder elkaar, laat je vooral door mij niet storen, doe alsof je thuis bent, maar gedraag je wel.

HARRIE: Johan, van harte gefeliciteerd met je... *(Evelien slaat haar ogen ten hemel)*

JOHAN: Fout, helemaal fout. Het spijt me, Harrie, maar ik ben pas om twaalf uur jarig. Van tevoren feliciteren brengt ongeluk. Niet vergeten.

HARRIE: Klopt, sorry. *(Johan geeft Harrie een hand en omarmt Evelien afstandelijk en vriendelijk)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto